

જમીન જોડે અને જર એ ત્રણ કહ્યાનાં કર.

રાણકદેવી રાહચંગાર નાટકનાં

ગાયના.

રચનાર.

ભાસ્તર. નાનાલાલ વિ. મગનલાલ.

છપાવિ પ્રસિદ્ધ કરનાર.

રચનાર તથા શા. ડાહ્યાભાઈ લલુભાઈ.

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આઠ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે
માટે રચનારની રમ વીના છપાવવું નહીં.

અમદાવાદ.

“ એન્ડ્રો વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ” ગાં
નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યાં.

સંવત ૧૯૪૬—સને ૧૮૯૦.

કિંમત ૦-૧-૦ એક આનો.

11 135
91

૪૫૬૨

રાણકદેવી રાહલેંગાર નાટકનાં ગાયનો.

(ઇશ્વર સ્તુતિ.)

સૂત્રધાર—(વીણા લઈને) કલ્યાણ.

નમન નમન પ્રભુ પશુત પ્રતિપાળ,
અદ્ભૂત શક્તિથી નીપજવ્યું, ભૂમી મંડળ વિશ્વાળ; નમન
જીવ સંરક્ષણ અર્થે કીધા, અનૌપાધિ રસાળ. નમન.
બુદ્ધિદાયક જન દુઃખ ટાળક, વંદીએ તને કૃપાળ; નમન.
શુભ પ્રસંગે અજં કરં દુઃ, સદા લેખેજી સંભાળ. નમન.

(રામના દરબારમાં બાળક પ્રસવતી ખબર લાવે છે)

દાસીઓ— આશાગોડી.

આનંદ આજે ભારી, પ્રજાપતી, આનંદ આજે ભારી. (એ ટેક)
મ્હેર મહેશ્વરે કરી મોહોટી, આપી છે બાળ કુમારી. પ્રજાપતીં
તરીયા તોરણ બધે બંધાવ્યાં, સાકર વેહેવાવો સારી. પ્રજાપતીં
મંગળ ગીતો ગાયે ગવર્ધયા, દાન આપે પુન્યશાળી, પ્રજાપતીં
લીલાદેહર લોકો માને છે, દીપે આજે દીન દીવાળી. પ્રજાપતી
સુમંગળ સમાચાર લાવ્યાં, આશા પુરોજી અમારી. પ્રજાપતીં

પુણીશંકર—

એત.

સાંભળ શાણા સરદાર તું, કહું હું સાચી વાત;
કુંવરી મુખ જોતાં થકી, થશે આપની ધાત;
કેમ, કરક, વૃથાક તણું, આવળું પડ્યું છે મૂખ,
કુંવરી મુખ જોતાં થકી, પામે પીતા દુઃખ.

રાણી—

(સહીયર દુઃખ શું દાખવું. ઓ રાગ)

સ્વામી ગજાળ શો થયો, કેવી આને વાત,
શશી સમ કુંવરી દેખતાં, થાય આપની માત. સ્વામી
અંતરમાં કમંગ હતો, જાણે પામીશું મુખ,
વાંઝીયાં મેંજી ટળી ગયું, શોભી ગારી દુઃખ. સ્વામી
હાય ! હાય ! હવે શું થશે, શો કરવો ઉપાય,
સંકટ સર્વે સ્વામીજી, આપનાં કેમ દુરયાય. સ્વામી

રાજા—દેખ્યો પ્યાલો દુધનો, હું હરખાયો ઈશ;

પી જતાં મહીથી તીકળ્યું, છવ લેનાર વીપ. સ્વામી

(પ્રધાનને)—રાખ્યામાં નથી ફાયદો, સુણુ શાણા વીર;

મૂકી આવો એને જંગલે, માફ ઉગરે શીર. સ્વામી

પ્રધાન—

(જણાવે સીતમકું. ઓ રાહ.)

અરે ઓ ઈશ, કૃપા જગદીશ, અર્જ દ્યો ઉર, નમાવું શીશ
ગરબડી છે, બાળક તુંજ, મુકું એકલી, પાપી બનમાં હુંજ.
ડીકી ડીકીને, જુએ મુજ બણી, દયા દિલે, આવે તે તણી
મુકી આલતાં, મુંઝાઉં બહુ, કરો રક્ષણ, વધુ શું કહું.

(પ્રધાન મુકીને જાય છે, એટલે હઠમત નામનો કુંભાર આવે છે.)

હુડમત—(ગધાડાપર બેસીને). ઈંચિજી રાહ.

હુડ બાપુ હળવે હળવે, આમ કેમ મહાલે છે,
ધણી ધુળ ફાકે તારો, ધીમે તે ચમચ ચાલે છે;
બાપુડી ઘેર વાટ જોશે, રોષે તે ભરાશેરે,
તો ભોગ મળશે મારા, સપ દઈ મુતરાશેરે.
નામ સોના રૂપ માફડી, બની ઠનીને મહાલે છે,
પણ મને ડાકણ જેવી, ડાકણાં દે તે સાલે છે;
જલ્દી જલ્દી ઘેર ચાલ, વઢશે વહાલી મારીરે,
છે તો રાંડ કુતરી જેવી, જખ મારી કહું સારીરે.

રૂપડી—આવો ઈંચાળાના બાપા, વહાલા હેમ લાગો બહુ,
ખાડા માફી ખરી પડો તો, લાપસી હું રાંધી ખઉં;
વાટ તમારી જોઈને ચાકી, માટે ઢાળી બેઠી ખાટ,
બોલો કેમ મોડા આવ્યા? ડાકણાં મારું તમને સાત,

હુડમત—હાંબળ ચાલી હાચી મારી, કહુંશું આવે વાત,
વનના દેવે દીયરી આપી, ધ્યા ખુસી સાક્ષાત;
ખારેક ખોપરાં ખાંડ વેહેચ, રાખ્ય રાંડ બાધા હું,
હુડમત ભાઈ તો ઘેર બેઠા, હોકો બોલાવે ગડુડ.

રાણકેઢવી— આશાગોડી.

વાયુ મીઠો વાય, પ્રીય સખી, વાયુ મીઠો વાય; ટેક.
ગુલાબ માલતી ફાલી જોઈ, ચકિત ચિત્ત મારું થાય. પ્રીય૦
ચપક ચંદન ચંબેલી ચંપો, પ્રીતે વળગેલાં દેખાય. પ્રીય૦
જાણે પત્ની સાથે વામા, તેથી આ વેલ શોભાય. પ્રીય૦

રાયહુખેંગાર—(સ્વગત) રાગ.

વાહા! વાહા! મળતો ખાગ છે, જોવા પામ્યો ધન્ય ભાગ્ય છે;
શું વૃક્ષો ખીલ્યાં છે અપાર, પક્ષીઓ કરે લલકાર.
સુગંધી પુષ્પોનો નહીં પાર, મંદ પવન ખાવાનો લાગ છે.

સુનિતિ— ગીતિ.

સાંભળ શાશ્વી સખી, પ્રીતી અંગમાં અનંગ તુજ વ્યાપી;
પડી પ્યાર પીંજરમાં, તેથી મારી વાત આજ તેં ઉઠાપી.

રાહુખેંગાર— શીખરણી વૃત.

રૂડી રંભા સાચી કાણુ ખડી રહી છે આ સ્થળે,
ધરી અર્ધ લજ્યા, સમસ્યા કરે છે સુનયણે;
નથી કરી મેં પ્રીતી, નથી ક્યોં તે સંગ કદી,
આનંદ ઉરમાં અતિ, આશક મુજપર છે નહીં.
આદા! શું સુંદરતા, ચંદ્ર સમુ મુખતેજ છે;
નથી બાળી બામની એવી, કીશોર વયની એજ છે.

રાણકદેવી— લીતાળી ચોપાઇ.

વાત સુંણુ સખી મારી, જક છોડી દે તું તારી;
પ્રેમ પાસનો રસ્તો ન્યારો, કોઈ પામેન હી તેનો આરો.
પથુ પક્ષી પ્રીતી સ્નાદ આખે, એક એક ઉપર પ્રેમ રાખે;
આ પુષ્પોની પ્રીતી પલટાઈ, આ વેલ જોને વીંટાઈ.
મારા અંગમાં જમી પ્રીતી.....

રાહુખેંગાર— લે આવ્યો હું ચુકી નીતી.

દ્રાક્ષ વેલો મળી ઝાઝી, જો પણે કેવી તે છે બાઝી.

સખીઓ— (કનગવા મોરા કરસે. ઓ રાહ.)

બલે પધાર્યા પ્રીતે રાજ આજ અહીંરે. (ટક.)

વીરહાનળે બળતીરે, તમ વીના ટળવળતીરે.

નવ ખાવુ એને ગમતું, ચોદિશે ચિત્ત બમતું,

નોહોતી લેતી ઉંઘ તે સેજ્યા મહીરે. મલે૦

આવ્યા આપ આજેરે, દર્શન દેવા કાજેરે,

આ ઉભી અમારી બેની, આશા પુરો સૌ એની;

પાણી ગ્રહણુ પ્રીતે કરો હસ્ત ગ્રહીરે. મલે૦

રાણકદેવી—(વરમાળા લેઈ) ગીતિ.

વરમાળા આંરણું, પ્યારા મારા કહીને હું પ્રીત;

સખીયો—આનંદ ઉર અમારે, દંપતી દિવસ સુખે કાઢો નિત્યે.

રાહુખેંગાર—મોહિની! માનની! સુંદર શોભા શી બની વાહ!

સખીયો—ધન્યધન્ય છે આજે, કેવું સુંદર જોડું શોભે આહાહા!

સી હરાજ— બેત.

અરો આતે કેવી વાત, ખેંગારે ક્યો ઉતપાત!

બસ. એની કરં ધાત, નહીં તો લાજે મારી માત!

સમજે શું હેવાન નાદાન, ફાટી છેક થયો મસ્તાન!

કીધું મારું બહુ અપમાન, કરં એને ખેદાન મેદાન!

સીંહના મ્હોમાં ધાલ્યો હાથ, એમાં શું કરે જગનાથ!

હવે બતાવું મારા હાથ, બસ! બસ! હું નહીં મુકનાર!

પ્રધાનો— (સ્વામીનાથ સ્વામીનાથરે. ઓ રાહ.)

ક્ષમા કરો ક્ષમા કરો ક્ષમા કરોરે,

ધીર ધરો, ધીર તમે, રાજ ધરોરે.

સીદ્ધરાજ— (ગાંધીચંદ લડકા—એ રાહ)

સામંતો શુરા, લડવા ચાલોને સોરઠ દેશમાં—(ટક.)
 રાહખેંગાર સોરઠનો રાજા, ધારે મન અભીમાન;
 હરણુ કરી કન્યા મારી, કરી એને અપમાનરે. સામં
 માળવ કેરો શરો રાજા, યશોવર્મા કહેવાય;
 એવાને મેં કેદ કર્યો તો, એ શી ગણત્રી માયરે. સામં
 ગરવો હું ચુર્જરનો રાજા, ચક્રવર્તી કહેવાડ;
 રાહખેંગારનું સાંખી મેંણું, કેમ હું છુપી જાઉંરે. સામં
 સીંહણુ સુતનું બક્ષ તાણી. શીયાળનું શું જાય,
 સમુદ્ર મુકે મર્યાદા, કાં પૃથ્વી લપ્રય ધાયરે. સામં
 શરમ છે શુરાઓ તમને, આને શું કહેવાય!

જેહાત જેવા બની ગયા શું, ઉડે અંગનાં લાયરે. સામં

પ્રધાનો— (ક્ષત્રી કલંક કેમ લેશેરે—એ રાગ)

અરે અનીતીથી બર્યા વચન, શુરાઓ કેમ સાંખી રે'શેરે.
 છીએ ક્ષત્રાણી માતનાં તન, શુરાઓ કેમ સાંખી રે'શેરે.
 મહા મેહનતે મેળવ્યાં કીર્તી માલ. શુરાઓ
 તેને તોડીને બને શું ચંડાળ. શુરાઓ
 કદી સુરજની દીશા બદલાય. શુરાઓ
 તોયે ક્ષત્રી બન્યા ડર નહીં ખાય. શુરાઓ
 પાડે ખેંગારની ખોળી ખોળી ખાલ. શુરાઓ
 સીદ્ધરાજ—ધન્ય ધન્ય સામંતો નીમકહલાલ શુરાઓ

(સર્વે કુચ કરી જાય છે).

રાહખેંગાર— માલીની છંદ.

ધીઃક ધીઃક તુજને, દુષ્ટ કામ કર્યું શું!
છટ છટ પાપી, દગો દીધો મને શું!
ફટ ફટ કુકર્મી, કેમ અહીં રહેતું!
ચલ ચલ દુરજ, સલ આજે કહું હું!

દેશલજી— (મુજ ઉપર ગુજરી. એ રાહ)

હે મામા મારા કહુંહું હું સાચી વાત,
નથી ગુન્હો લગારે એમાં મુજ સાક્ષાત;
બન્યો નિશામાં ચક્રચુર સુજ નહી મુજને,
આ દેહ તણી દરકાર રહી નહી અમુજને;
મામીને ગણુંહું મુજ જનેતા જેવી,
કેમ ભુલું મારો ધર્મ વાત કશું એવી;
બૂલ્યો હતો મારું જ્ઞાન દારૂ નીસામાં.
તેથી થઈ ગયો બેભાન આ દીશામાં,
તમે લાવો છો કેમ બહેમ, મુજપર ખોટો;
નિત્ય ખાઈ તમારું અન્ન, થયો છું મોટો,
કાંઈ નથી જાતનો નીચ પુત્ર ક્ષત્રીનો.
કેમ કરું કદી કુકર્મ બની વંતીનો,
કરો દુર તમે સૌ બહેમ અરજ ઉર ધારો;
વારે વારે કહું કરગરી, દાસ તમારો,
કદી કરશે જાઓ ક્રોધ, સાર નહી તેમાં;
નીકળશે બુરો લાભ, કદાપી તેમાં.

રાહખેંગાર—(કોધથી) ક્ષત્રી કલંકનો રાગ.

ધીઃક ધીઃક તને દુષ્ટ ધીઃકાર, વ્યભિચારી તું કેમ થયોરે.
 જા મર વિષ ખાઈ ગમાર. વ્યભિચારીં
 હુણુ હરામી થયો જમી અન. વ્યભિચારીં
 મેં ઉછેર્યો' તો ગણી મારો તન. વ્યભિચારીં
 રાણકદેવી કેહેવાય તારી માત વ્યભિચારીં
 તેના પલંગમાં પડી રહ્યા રાત. વ્યભિચારીં
 દુષ્ટ દુર ઝટ કર તારું મુખ. વ્યભિચારીં
 તેં લજવીછે જનેતાની કુખ. વ્યભિચારીં

(સિદ્ધરાજની છાવણીમાં આવી.)

દેશલલ— (કંગનવા મોરા કરસે.—એ રાગ.)

સમજી કાકા વીચારોને વાત મારીરે. ટેક.
 મામો મારો બળીયોરે, બેદ નહી કળીયોરે,
 મહા કપટી છે પુરો, લાગે સૌથી શુરો,
 તેથી કામ જીતવાનું તેને બારીરે. સમજીં
 જોરથી ના જીતાવરે, પણ એક છે ઉપાયરે;
 સાચું માનો તો કહું,.....

સિદ્ધરાજ—.....મરસો તારો છે બહું,
 તેથી તું બતાવ મને યુક્તિ સારીરે. સમજીં

દેશલલ—રાખી છે મેં બારીરે, ફળશે વૃત્તી તમારીરે,
 સજ કરો સૌ સરદારે, પછી ગુણ્યોમાંડારો,
 જેથી નહીં જાણે કંદી કળા મારીરે. સમજીં

રાણકદેવી— બિહાગની ગજલ.

વિચારે સ્વામી મારા દીલની એક વાત;
કોધી દેશલજી ત્યાં, કરશે જઈ ઉતપાત,
શેહેર બાહાર શત્રુએ નાંખ્યો છે પડાવ,
બંબેરીને રખે તેને, કરે એ ચડાવ,
બીક એવી પુરી મને લાગે રત દીન,
તેથી એન-પડતું નથી, રહું ગમગીન.

દાસીઓ— (હાડાજી શું કરો સાહસ. એ રાગ.)

રાગજી શું ધારો દિલમાં, દુશ્મનોતું દળ આવ્યું બારીરે. (ટેક.)
ગુમ પછે એ શેહેરમાં પેઠા, પીડે પુરજનને બારીરે. રાગજી
જોર જુલમથી જર કહડાવે, રૂવે રૈયત તમારીરે. રાગજી
સુખ ન માનો સેન્યા માંહી, તીર તરવાર લ્યોતમારીરે રાગજી

રાણકદેવી— (સદા રહો પાસ પીયુ. એ રાગ.)

નહીરે રેહેવાય સ્વામી નહીરે રેહેવાય;
આપ વીના મુજથી, નહીરે રેહેવાય.
ખાન પાન ખાવાં કદી ગમે નહીં નાથ;
માટે પુરૂષ વેષે મને લેઈ જાઓ સાથ.
સૈન્ય બળ બહું એતું, સીંહ સિદ્ધરાજ;
તેથી કદી શત્રુ સામે, નથી જવું માહારાજ.
રાજપાટ ખેર જાય, નથી તેતું દુઃખ;
ગુમ પછે વનમાં વસી, નિલ માતું સુખ.

રાહુખેંગાર— (ક્ષત્રી કલંકમો રાગ.)

અરે વદો શું એનું વચન,	ક્ષત્રીમાં નથી આવી ખુટયું રે.
છે સીંહ જેવા ક્ષત્રી તંન.	ક્ષત્રીમાં૦
ક્ષત્રી બાળ થઈ શું ગભરાય.	ક્ષત્રીમાં૦
દુસ્તમનને કરાવું ત્રાણ ત્રાણ.	ક્ષત્રીમાં૦
ઘેરી લસકરને વાળું એનો ધાણુ.	ક્ષત્રીમાં૦
સીર છેદે સીંહરાજનું આ બાણુ.	ક્ષત્રીમાં૦
અરે એનામાં તે શા દીસે બાર.	ક્ષત્રીમાં૦
થાય તલપ તલપ આ તરવાર.	ક્ષત્રીમાં૦
એક પળમાં ઉડાડું એનું શીપ.	ક્ષત્રીમાં૦
રાણુકદેવી—સદા સદાય થજે જીગદીશ.	ક્ષત્રીમાં૦

પ્રજાજનો— (સીતાજના મહીનાનો રાગ.)

હાય! હાય! આતે કેમ દુઃખ, સેહેવાશે અગ થકી;
 અફસોસ ઉઠે દિલમાંય, ગરણુ આવ્યું નકી.
 કરી કપટ પેઠો પુરમાંય, શત્રુ સિદ્ધરાજજી;
 જોળી જોળી ઉતારે ખાલ, લુટે સ્ત્રીની લાજજી.
 મારે સિપાઈયો બહુ માર, દયા નથી લાવતા;
 કરી જીલમ કડાવે જર, લુંટી લે માલ મતા.
 જોળી જોળી થાડ્યા ખેંગાર, મળશે હવે ક્યાંય તે;
 શત્રુ હાથ જશે સપડાઈ, લાગે બહુ બીક એ.
 ઈશ કૃપા દ્રષ્ટી કરો આપ, મટાડો દુઃખ આ;
 નમી નમીતે કરીએ પ્રણામ, લાવો દિલમાં દયા.

સિપાહઓ—

દંડીશ.

પકડો પકડો પેલો જાય, પોતીયામાં ઘાલી કાંઈ;
 યાંધી મારી લાવો અહીં, ઓ-પણે ગયો સંતાઈ.
 ખોજો ખોજો ખોજો તમે, ખજનો કંઈ લાગે હાથ;
 હડો હડો મારી સાથે, તમે જી ચલોને સાથ.
 પેલી સુંદર ઓરત દેખો, સાસબેર દોડી જાય;
 પડો પડો પુઠે એની, પકડી જલદી લાવો આંચ.

રાણકદેવી—

(દક્ષણી લાવણી.)

દીલડું દમે, સ્વામી સંગ વીનારે;
 રાત દીન, રહું ગમગીન, જળ વીણુ, જેમ મીન.
 તેવી પતી વીનારે. દીલડું
 અંન નવ ગમે ખાતું સ્વામી વીનારે,
 દીલદાર, દેખું જે વાર, સોજે શણગાર, ધરૂં દેદાર.
 નીરખીને નગીનારે. દીલડું

રાણકદેવી—

(મરશીયો.)

હાય વોયરે આતે ગજગ થયો બારી, આતે ગજગ થયો બારી;
 માઈં કોરાય કાળજી કારીરે, હાય વોયરે
 રાજધાનીમાં રૈયત રૂપે, કરી રૂઢન ચૌધારાં નીર ચુએ,
 સૌ પજા છે દુઃખના કુવેરે. હાય વોયરે
 આ બાળક બળાપો કરે છે, જીવ મારોએ અતિ બજે છે,
 આ ચિત્ત ચક્રોજે ચડે છેરે. હાય વોયરે
 દીલ દયા પ્રભુજી લાવો, મારા નાથને પાછા બોલાવો,
 નહીં બૂલું ઉપકાર કદી આવોરે. હાય વોયરે

સિદ્ધરાજ—(મહેલે પધારે મહારાજ એ રાગ.)

શિદ્ધને શરમાયે નાર, પ્યારી મારી પાસે આવો;

રાણકદેવી—આધા રહેજો લગાર, કરો તમે કેર શું આવો.

સિદ્ધરાજ—જકમાં ઝાઝો નહી સાર, પ્યારી મારી પાસે આવો.ટેક.

મળવા તુજને માનની, સહ્યું સંકટ શરીર;

તોયે તું માને નહીં, કેમ બની આવી કથીર. પ્યારી૦

રાણકદેવી—વીચારી વાણી વદો, નહીં તો થશે અપમાન;

ઝાઝું જોર બતાવશે તો, અર્પીશ તમને પ્રાણ. કરો૦

સિદ્ધરાજ—ખેંગાર ખેંગાર શું કારે, લીધા એના પ્રાણ;

રાણકદેવી—ચુપ રહે ને ચાંપલા, તું લાજ લાવ્યને શ્વાન. કરો૦

રાણકદેવી— (ક્ષત્રીકલંકનો રાગ.)

તારાં અવીચારી સુણી વચન, સતી તે સત કેમ ચુકેરે;

દુઃખે સળગી ઉઠે મારું તન, સતી તે સત કેમ ચુકેરે.

પૂર્વ મૂકી પશ્ચિમે ઉગે બાણ, સતી તે સત કેમ ચુકેરે;

પાપી જનો કદી થાય નિરવાણ, સતી તે સત કેમ ચુકેરે.

અત્યા વીચારીને પાપી વેણુ બોલ, સતી તે સત કેમ ચુકેરે

ઈચ્છા હોય તો ઉતારી લે ખોળ, સતી તે સત કેમ ચુકેરે.

રહે જે વાંઝીયો નથી તને શર્મ, સતી તે સત કેમ ચુકેરે;

હું બળી મરું ધારી સતી ધર્મ, સતી તો સત કેમ ચુકેરે.

જે અબે!!! જે અબે!!! કરી અમીમાં પડે છે!!!

જાહેર ખખર.

 અમારા એજંટોનાં નામ.

અમદાવાદ—શેઠ. માહાદેવ રામચંદ્ર, બુકશેલર.

ખાલાભાઈ નગીનદાસ, બુકશેલર. ફકીરભાઈ કીલાભાઈ,
બુકશેલર. ભીખાભાઈ અમરચંદ, તથા કર્તાની પાસેથી.

નવીઆદ—જમશેદજી પેસ્તનજી, મગોળ, પોષ્ટઑફીસની
પાસે.

વડોદરા—બુકશેલર. રણુછોડ મોતીરામ,

ભરૂચ—કાશીરામ જેભાઈ, હાજીખાના ખખર.

સુરત—ગંચેરજી જમશેદજી પોષ્ટવાળા, ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ
આત્મારામ ગંગાદાસ, ઈશ્વરદાસ ગંગાદાસ, વીગરે.

વઢવાણકાંપ—ડુંગરશી ભુરાભાઈ, બુકશેલર.

ભાવનગર—બુકશેલર. પાનાચંદ તેજભાઈ, પ્રાણજીવન

હરખજી પુરપોતમ ગીગાભાઈ, અબદુલહુસેન આદમજી બહેરા.

જામનગર—વૈદ. જટાશંકર વિ. પ્રેમજી,

કચ્છ ભુજ—બુકશેલર. અળદેશ્વર ચત્રભુજ.

ડાકોર—બુકશેલર. ત્રિભોવનદાસ રણુછોડ.

બુકશેલર.

નાનાલાલ વિ. મગનલાલ.

અમારી ઑદીસમાં વેચાતાં પુસ્તકો.

મોટાં નાટકો.	રૂ. આ. પૈ.	ગાયનો.	રૂ. આ. પૈ.
ભર્તૃહરી નાટક.	૧-૦-૦	ભર્તૃહરીનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
આંપરાજ હાડાનું નાટક.	૧-૦-૦	આંપરાજ હાડાનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
ઉદેપુરના રાણો રાજસીંહ.	૧-૦-૦	રાણારાજસીંહનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
વિલાસચંદ્ર નાટક.	૧-૦-૦	પૃથુરાજરાહોડનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
સુખ્યુદ્ધિ સસ દર્શક.	૧-૦-૦	હરીશ્ચંદ્ર તારામતી ગા.	૦-૨-૦
રાણકુદેવી રાહખેંગાર.	૦-૮-૦	વનરાજ આવડાનાં ગાયનો.	૦-૧-૦
દુલપસીંહ નાટક.	૦-૬-૦	અદન મલ્યાગરીનાં ગાય.	૦-૨-૦
ભર્તૃહરી (ભાવનગરનું).	૦-૬-૦	સદેવંત સાવળીગા નાટક.	૦-૧-૦
પ્રતાપસીંહ રૂપસુંદરી ના.	૦-૬-૦	રાણકુદેવી રાહખેંગાર.	૦-૧-૦
ઉદેપુરના પ્રતાપસીંહ ના.	૦-૩-૦	શાકુન્તલા નાટકનાં ગાયનો.	૦-૨-૦

વાર્તાઓ.

દારસો.

સદેવંત સાવળીગાની વા.	૦-૧-૬	મી. ધુલણજીનો દારસ મો.	૦-૨-૦
ગુલબકાવળીની વાર્તા.	૦-૧-૬	આસુદીપુરીનો દારસ.	૦-૧-૦
અરાસકસ્તુરીની વાર્તા.	૦-૧-૬	કળેડા દુઃખદર્શક દારસ.	૦-૧-૦
સુંદર કામદારની વાર્તા.	૦-૧-૬	સ્ત્રી ચરીત્રનો દારસ.	૦-૧-૦
મેના પોપટની વાર્તા.	૦-૧-૦	ગાંધીદાસની ગાંધ.	૦-૧-૦
ઝમોડીની રમુજ વાર્તા.	૦-૧-૦	હીરામાણેકનો દારસ.	૦-૧-૦

એ સિવાય ધણી જાતનાં નાટકો, વાર્તાઓ, જૈનધર્મનાં, વિષ્ણુ ધર્મનાં, ક્રિસ્તા, અર્થો વિગેરે પુસ્તકો અમારી પાસેથી મળશે. જથ્થાબંધ લેનારને કમીશન ધણુંજ સાફ-૦ આપવામાં આવશે. પત્રવ્યવહાર નીચેના શીરનામે રાખવો.

માસ્તર, નાનાલાલ વિ. મગનલાલ.

અમદાવાદ-ગુસાપારેખની યોજ.

